

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie ze skargi M. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie w sprawie o sygn. II S 20/24,

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 12 lutego 2025 r.,

na skutek zażalenia M.S. na postanowienie Sądu Najwyższego z 15 stycznia 2025 r. wydanego w sprawie I NSP 10/25,

pozostawia zażalenie bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

M. S. (dalej: „skarżący”) pismem z 27 stycznia 2025 r. (data nadania listu poleconego) wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z 15 stycznia 2025 r., w sprawie I NSP 10/25, którym pozostawiono bez rozpoznania jego skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie w sprawie o sygn. II S 20/24.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postępowanie prowadzone w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu

przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 725 ze zm.) ma charakter jednoinstancyjny – co jest ugruntowanym stanowiskiem doktryny i judykatury. W konsekwencji środek zaskarżenia na postanowienie kończące postępowanie ze skargi na przewlekłość nie przysługuje.

Wobec powyższego zażalenie skarżącego, jako oczywiście niedopuszczalne, podlegało pozostawieniu bez rozpoznania *a limine*. Sąd Najwyższy stoi na stanowisku, że środek zaskarżenia wniesiony z oczywistym nadużyciem prawa procesowego i bezspornie niedopuszczalny nie wywołuje skutków procesowych.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

[SOP]

[a.ł.]